

[Statsministeren]

ke trakassere i situationer, hvor der ikke er rimelig udsigt til at vinde en sag ved en højere instans.

Ole Espersen (S):

Skal jeg forstå statsministerens sidste svar således, at det, skatteministeren gør, er, at han foretager en vurdering fra sag til sag af, om der er rimelig udsigt til at vinde sagen? Det var faktisk det, statsministeren sagde. Hvis det er tilfældet, så er jeg enig med statsministeren. Det er det, der skal ske. Men jeg går ud fra, at statsministeren også er enig med mig i, at det netop er det, der ikke sker. Det er det, der ikke sker. Der foretages ikke en vurdering af disse komplicerede forhold. Eksemplet med ankestyrelsen kan, så vidt jeg ved, ikke rigtig bruges, for dér fastsætter lovgivningen, hvem der kan anke, og hvem der ikke kan anke. Her er der tale om, at ministeren på egen hånd har ændret lovgivningen i den forstand, at han har frataget sit administrative apparat det skøn, som retsplejeloven i virkeligheden pålægger enhver minister at foretage.

Men spørgsmålet er altså: Er det rigtigt forstået, at efter statsministerens opfattelse bør der anlægges en konkret vurdering af ankens rimelighed fra sag til sag?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan svare hr. Ole Espersen således, at Skatteministeriet i alle sagerne foretager en vurdering. Hvor en afgørelse ved underinstans er gået Skatteministeriet imod, foretager man en analyse og søger at bedømme, hvor gode eller hvor ringe udsigterne er til, at en overinstans vil ændre den afgørelse, som er gået Skatteministeriet imod, og heri indgår, som også nævnt før, en række hensyn. Et af hensynerne er naturligvis: Hvor gode er udsigterne til, at det offentlige kan vinde sagen? Et andet hensyn er, ikke mindst i de mindre sager, at man lægger vægt på hensynet til borgernes skattemæssige retssikkerhed, og at sager får en så hurtig afgørelse som muligt.

Ole Espersen (S):

Vil statsministeren mene, at det er i strid med borgerens retssikkerhed, hvis skatteministeren skønner, at en sag kan vindes, i den forstand, at hvis man så anker, har man krænket borgerens retssikkerhed? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Er der ikke retssikkerhedssynspunkter også på den anden side? Altså, når man kan anke, og når man har disse regler, når man har en skatteopkrævningsret, så er det af hensyn til samtlige borgere – til samtlige borgere! De har vel også krav på et retssikkerhedshensyn.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg bedømmer det således, og det gør skatteministeren også, at man ikke skal have den holdning i skattesagerne – og der er jo tusinder af dem – at man anker automatisk, blot fordi man har tabt. Det ville være bekymrende. Der må ske en vurdering i hvert enkelt tilfælde: Var grundene til, at vi tabte, gode og overbevisende? Er der en rimelig anledning til at anke til en overinstans? Sådan foregår det, og det mener jeg også er både rigtigt og forsvarligt.

Ole Espersen (S):

Jeg takker for det sidste svar. Det synes jeg er fuldstændig korrekt, juridisk korrekt, forfatningsretligt korrekt, det er fremragende, og jeg håber, at skatteministeren har lyttet meget godt efter, for det er direkte i strid med den administration, som skatteministeren står for.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nej, det er det ikke. Skatteministerens holdning er ganske den samme som min, og det siger sig selv, at forinden jeg har afgivet mine svar i onsdagsspørgetiden i dag, har jeg gennemdrøftet sagen grundigt med skatteministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 164**3) Til statsministeren af:****Tommy Dinesen (SF):**

»Vil statsministeren på baggrund af sine udtalelser til den finske statsminister ved Nordisk Råds møde oplyse, hvorvidt han agter at tage initiativ til en anden udformning af Storebæltsbroen, og i givet fald oplyse, hvad en sådan anden udformning vil komme til at betyde økonomisk for byggeriet?«

Tommy Dinesen (SF):

Jeg havde fået den opfattelse, at regeringens